

Вътрешина търговия. Ако нѣкой слѣдва внимателно вървежя на работата въ едно общество, той я вижда да ся прѣобразява номалко отъ прости на сложна, и клони безпрѣстано да ся развива съ сдружаваніето. Испървомъ лична и усамотена, тя не заражнява да сближи своиты прѣстнати силы, и да направи купове, сложни отъ елементи отъ исто родство; отъ тамъ произлазять старостінты, които распредѣлятъ различниты видове на работата, наряждатъ своиты харни постѫпки, и гледать да задржаватъ потрѣбниты отношения между произведеніето и истрѣбваніето. Въ той периодъ, наряжданіето на работата е основата на политическото наряжданіе; тя ся сливатъ въ истый съставъ, и произвождать единъ сборъ отъ добро поминуваніе, което быва толко по-голъмо, колкото съединеніето на силиты е по-искрѣно, и едновръзката на слѣдствіята е по-съвършена.

Обаче не ся вижда въ чловѣшкото естество едно подобно състояніе на нѣчтага да има дѣлго траяніе: побудени въ противна страна отъ една двойна сила отъ привлаченіе и отгласканіе, прилична на козмогоническата сила, срѣдопріемна и срѣдобѣжна, събирателниты личности, както и прости личности, не заражняватъ да развалиятъ нагласието всрѣдъ което тѣ живѣяха. Тия го докачватъ изведенажъ отъ две мѣста: отъ една страна, занаятскити купове на различнити градове, на различниты области влазватъ въ противодѣйствіе; отъ друга, задълженъ купъ да закръпля ползиты на главната община простира, съ едно скрито и безпрѣстано дѣйствіе, за вредъ на слободата на работниците, начялството, което ти му възложиха. Отъ това бореніе съ две лица, что приличаше да докара съединеніето на обществото, излязя една нова фаза, които не е смърть, обаче прѣобразованіето на майсторіята. Управленіето слѣдѣ като свърши боя, който си правяха старостінты и го умножаваха безкрайно, то само прѣдприема да наряди подъ законъ работжтѣ, които е зачяло на съществуваніето му; и то ся научава, употребява, съ много или малко остроумie, срѣдствата, за да искара едно слѣдствіе, отъ което то не ся ползува малко. Отъ той чаятъ майсторіиты, мѣстни что бѣха, слѣдѣ като бяха лични, ставатъ народни, и управленіето не ще имъ остави, посемсега, друго първенство освѣтии онова, което не върви противъ неговий погледъ.

Той периодъ отъ исторіята на работата е най-дѣлтый и най-размѣтеный. Земедѣлската майсторія, рѣкодѣлската майсторія, търговската майсторія иматъ правдѣ за едно равно покровителство отъ страна на Царщината, които ги дѣржи подъ свое настойничество. Обаче какъ ще ся покаже това покровителство? капуниты ще ли бѣдятъ на равновѣсие? Тамъ е скалата срѣще които работата ще отива често да ся блѣска: Сюлій ще прѣдпочите земедѣліето; Колбертъ ще клони къмъ рѣкодѣліето; Лавъ